

Φιλελεύθερος Κύπρου

Εδώ βδομάδες, το καινούριο σας βιβλίο, Όταν φεύγουν τα σύννεφα, είναι ανάμεσα στα ευπώλητα των βιβλιοπωλείων. Ποιο ήταν το ερέθισμα σας;

Πριν από κάμποσο καιρό σε μια βόλτα μου στο Καβούρι, πέρασα μπροστά από ένα αρχοντικό της δεκαετίας του '50. Το σπίτι αυτό είχε μια πολύ παλιά πόρτα με ένα περίεργο ρόπτρο, την οποία στάθηκα και χάζενα αρκετή ώρα. Σχεδόν αμέσως άρχισα να σκέφτομαι: Άραγε πόσοι άνθρωποι είχαν ζήσει εκεί, πόσα παιδιά είχαν παίξει στον κήπο του, αναρριχηθεί στα δένδρα του, πόσους καημούς, χαρές, γέλια, τραγούδια, κλάματα είχαν 'ακούσει' οι τοίχοι του; Στο μυαλό μου άρχισε να δημιουργείται αμέσως η επόμενη ιστορία που θα έγραφα και στην οποία αποφάσισα ότι δεν θα έμενα απλά στην απλή περιγραφή των χαρακτήρων των ηρώων μου, αλλά θα επιχειρούσα να κάνω ένα ψυχογράφημα στον εσωτερικό τους κόσμο και θα προχωρούσα ως τα άδυτα της ψυχής τους.

Ξεκινήσατε ήδη να γράφετε το επόμενο σας βιβλίο;

Με ξαφνιάζετε ευχάριστα με την ερώτηση σας, γιατί έχω ήδη έτοιμο τον σκελετό του επόμενου βιβλίου μου, το οποίο όπως θα δείτε, θα είναι τελείως διαφορετικό απ' όλα τα προηγούμενά μου.

Αλήθεια, θυμάστε το πρώτο βιβλίο που διαβάσατε;

Φυσικά και θυμάμαι. Β' Δημοτικού, καλοκαίρι. Ήταν ένα μικρό βιβλιαράκι που έμοιαζε σαν μικρό προσευχητάρι, μόνο που στο πάνω μέρος του εξωφύλλου του είχε την φιγούρα του Καραγκιόζη με τον Χατζηαβάτη έξω απ' την παράγκα κι απέναντι της το σεράι του πασά, ενώ στο κάτω μέρος, σε μια μικρή γωνίτσα δεξιά, είχε τη φωτογραφία ενός παππού που φορούσε ένα τεράστιο άσπρο σαρίκι, σαν κώνος έμοιαζε, επάνω σ' ένα γάιδαρο. Αυτός ήταν ο Νασρεντίν Χότζας. Τον τελευταίο δεν τον ήξερε κανείς μας μέχρι τότε, ενώ αντίθετα τον Καραγκιόζη τον ξέραμε όλοι πολύ καλά. Το διάβαζα όλο το καλοκαίρι, πάνω από εκατό φορές. Το είχα μάθει απέξω.

Θυμάστε και εκείνο που σας άλλαξε τη ζωή;

Στην Α' Λυκείου, η φιλόλογος μας Μαρία Γοβατζιδάκη, μας είπε ότι όσοι θέλαμε θα μπορούσαμε να συμμετέχουμε σ' ένα διαγωνισμό πεζογραφήματος, ήταν κάτι σαν μελέτη, βασισμένη πάνω στο βιβλίο του Νίκου Καζαντζάκη "Αναφορά στο Γκρέκο". Πρώτη φορά διάβαζα Καζαντζάκη... και από τότε και για όλα τα επόμενα χρόνια, μέχρι και σήμερα, επανέρχομαι τακτικά στον αγαπημένο μου συγγραφέα.

Παρεμπιπτόντως σε εκείνο το διαγωνισμό η εργασία μου, πήρε το Α' Παγκρήτιο βραβείο.

Είστε ένας άνθρωπος που έκανε διάφορες δουλειές στη ζωή του. Γιατί αποφασίσατε να γίνετε συγγραφέας;

Για μένα ο συγγραφέας δεν είναι επάγγελμα. Βιοπορίστηκα με πολλούς τρόπους, όμως ποτέ δεν είχα σκεφτεί ότι θα μπορούσα να γίνω συγγραφέας και μάλιστα επί πληρωμή. Τότε και μόνο η ιδέα με έκανε να ντρέπομαι. Άλλωστε δεν θεωρούσα συγγραφέα τον εαυτό μου. Διάβαζα τους κλασικούς μας και ανατρίχιαζα κι ύστερα διάβαζα τα δικά μου κείμενα και

αμέσως τα καταχώνιαζα στο συρτάρι. Όμως πεισματικά εγώ συνέχιζα να γράφω, δεν υπήρχε κανένας άλλος τρόπος να εκφραστώ. Από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου γράφω...

Υπήρξαν στιγμές που μετανιώσατε γι' αυτήν σας την απόφαση;

Ποτέ. Άλλωστε η ενέργεια που ξοδεύω γράφοντας, σε μένα επιστρέφει και πάλι και μάλιστα περισσότερη και πιο δυνατή.

Αλήθεια, σε μια Ελλάδα στη δίνη της οικονομικής κρίσης, τι θέση έχει το διάβασμα και η αγορά βιβλίων; Οι Έλληνες διαβάζουν νομίζετε;

Περισσότερο από την οικονομική κρίση, που θα περάσει, που θα πάει, νομίζω πως οι Έλληνες αντιμετωπίζουν μια κρίση ηθικής και αξιών ζωής. Φάρος ελπίδας το διάβασμα, σανίδα σωτηρίας της ψυχής μας το βιβλίο. Νομίζω πως ναι, διαβάζουν περισσότερο, αλλά λόγω του οικονομικού στενέματος αγοράζουν λιγότερα βιβλία. Εμείς οι συγγραφείς οφείλουμε να κάνουμε δωρεές σε βιβλιοθήκες, να χαρίζουμε βιβλία σε άτομα που δεν μπορούν να μας αγοράσουν και να λέμε ναι σε κάθε πρόσκληση από ομάδες, συλλόγους και λέσχες βιβλίων. Το βιβλίο για να σταθεί στο ύψος που του αξίζει, χρειάζεται την βοήθεια όλων μας.

Τι είναι εκείνο που συμβουλευέτε έναν άνθρωπο που θέλει να ασχοληθεί με τη συγγραφή;

Να διαβάζει πολύ, να υπάρχει ποικιλία στο θέμα των βιβλίων που επιλέγει να διαβάσει, να μελετήσει τους παλιούς Έλληνες συγγραφείς και προπαντός να μην βιάζεται. Γιατί για να γράψεις και να απευθυνθείς στο ευρύ αναγνωστικό κοινό και όχι μόνο στους φίλους σου, πρέπει να έχουν ωριμάσει πολλά πράγματα μέσα σου, να έχεις βιώσει πολλά, πάρα πολλά.

Ποιο βιβλίο υπάρχει σήμερα στο κομοδίνο σας;

Έχει εκδώσει ο "ΙΚΑΡΟΣ" ένα μικρό τόμο, με τα άπαντα του Οδυσσέα Ελύτη. Αυτό σαν ευαγγέλιο, το παίρνω μαζί μου, όπου πάω. Ο Ελύτης για μένα αποτελεί πηγή έμπνευσης, είναι η δική μου Ελλάδα. Τον τελευταίο επίσης χρόνο, επάνω στο γραφείο μου, δίπλα μου, παραμένει σταθερά ένα ακόμα βιβλίο. Οι εκδόσεις Διόπτρα, εξέδωσαν πέρυσι, τα 101 Διδάγματα Ζωής, του συγγραφέα Γιώργου Παπαδόπουλου-Κυπραίου. Είναι ένα βιβλίο βαθιά φιλοσοφικό, ένας οδηγός ζωής, που υμνεί και ανυψώνει όλα τα ευγενή χαρακτηριστικά της ανθρωπίνης ψυχής. Το ανοίγω στην τύχη... και διαβάζω!